

Parshat Pinchas: Seduction and the Second Counting

1) במדבר פרק כו

(א) ויהי אחרי המגפה פ
ויאמר יקוק אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר: (ב) שאו את ראש כל עדת בני ישראל מִבְּנֵי
עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כֹּל יֵצֵא צְבָא
בְּיִשְׂרָאֵל: (ג) וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: (ד) מִבְּנֵי עֲשָׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקוֹק אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיֵּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

2) במדבר פרק כד

(יד) ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה
העם הזה לעמך באחרית הימים:

3) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קו עמוד א

(במדבר כ"ד) "הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר
יעשה העם הזה לעמך." עמך לעם הזה מיבעי ליה!
אמר רבי אבא בר כהנא: כאדם שמקלל את עצמו
ותולה קללתו באחרים. אמר להם: אלהיהם של
אלו שונא זימה הוא. והם מתאווים לכלי פשתן.
בוא ואשיאך עצה: עשה להן קלעים, והושיב בהן
זונות, זקינה מבחוץ וילדה מבפנים, וימכרו להן כלי
פשתן. . .

4) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קה עמוד ב

(במדבר כ"ג) "וישם דבר בפי בלעם". רבי אלעזר
אומר: מלאך. רבי יונתן אמר: חכה. אמר רבי יוחנן:
מברכתו של אותו רשע אתה למד מה היה בלבבו,
ביקש לומר שלא יהו להם בתי כנסיות ובתי
מדרשות – (במדבר כ"ד) מה טבו אהליך יעקב, לא
תשרה שכינה עליהם - ומשכנתך ישראל, לא תהא
מלכותן נמשכת - כנחלים נטיו, לא יהא להם זיתים
וכרמים - כגנת עלי נהר, לא יהא ריחן נודף -
כאהלים נטע ה', לא יהיו להם מלכים בעלי קומה -
כארזים עלי מים, לא יהיה להם מלך בן מלך - יזל -
מים מדליו, לא תהא מלכותן שולטת באומות -
וזרעו במים רבים, לא תהא עזה מלכותן - וירם
מאגג מלכו, לא תהא אימת מלכותן - ותנשא
מלכותו. אמר רבי אבא בר כהנא: כולם חזרו
לקללה, חוץ מבתי כנסיות ומבתי מדרשות, שנאמר
(דברים כ"ג) "ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה
כי אהבך ה' אלהיך, קללה, ולא קללות. . .

5) במדבר פרק כו

(גב) וידבר יקוק אל משה לאמר: (ג) לאלה תחלק
הארץ בנחלה במספר שמות: (נד) לרב תרבה נחלתו
ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו:
(נה) אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות
אבתם ינחלו: (נו) על פי הגורל תחלק נחלתו בין
רב למעט: ס

6) ויקרא פרק יח

(כד) אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו
הגוים אשר אני משלח מפניכם: (כה) ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה: (כו)
ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו
מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם:
(כז) כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר
לפניכם ותטמא הארץ: (כח) ולא תקיא הארץ
אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר
לפניכם: (כט) כי כל אשר יעשה מכל התועבות
האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם: (ל)
ושמרתם את משמרותי לבלתי עשות מחקות
התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני
יקוק אלהיכם: פ

7) במדבר פרק כו

(א) ויהי אחרי המגפה פ
ויאמר יקוק אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר: (ב) שאו את ראש כל עדת בני ישראל מִבְּנֵי
עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כֹּל יֵצֵא צְבָא
בְּיִשְׂרָאֵל: (ג) וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: (ד) מִבְּנֵי עֲשָׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקוֹק אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיֵּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ה) ראובן בכור ישראל בני
ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי:
(ו) לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי:
(ז) אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה
וארבעים אלף ושבע מאות ושלושים:

8) פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) בראשית פרק ב

. . . תנא משמיה דר' מאיר איש ואשה שכינה
ביניהם י"ה, יו"ד באיש, וה"א באשה, זכו שכינה
ביניהן ומתברכין, לא זכו שכינה מסתלקת מביניהן
ונדבקות שתי האשות ואש אוכלתן: